

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23270-11-21 מדינת ישראל נ' פלסיאן

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא

המאשימה: מדינת ישראל – תביעות ת"א

נגד

הנאשם: חגי פלסיאן – באמצעות ב"כ עו"ד רמזי סקיס

פסק דין

בפתח הדברים אני מודיעה על זיכוי הנאשם מן המיוחס לו בכתב האישום.

כתב האישום והשתלשלות ההליכים בתיק

1. ביום 10.11.21 הגישה המאשימה את כתב האישום המייחס לנאשם עבירת איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977. אלו עובדות כתב האישום:
ביום 29.9.21 במהלך דין ודברים ברשת החברתית פייסבוק בין המתלוננת – גרושתו של הנאשם ואם שני ילדיו הקטינים – לבין בת זוגו הנוכחית של הנאשם, קיללו השתיים אחת את השנייה. במסגרת חילופי הדברים איימה המתלוננת על בת הזוג בפגיעה בגופה. באותן נסיבות, סמוך לשעה 06:35 וכן סמוך לשעה 10:34 התקשר הנאשם מטלפון הנייד שבשימוש לטלפון הנייד של המתלוננת. במהלך אחת השיחות איים הנאשם על המתלוננת באומר ש יטפל בה ויפגע בה ובילדיהם וישים לה מטען מתחת לרכבה והיא לא תצליח להגיע לבית המשפט בחדרה להעיד נגדו בהליך אחר שהתלוננה נגדו. עוד איים הנאשם על המתלוננת שיפגע בבן זוגה הנוכחי.
2. לארבע הישיבות הראשונות שנקבעו בתיק זה (9.1.22, 6.3.22, 29.5.22, 7.9.22) הנאשם לא התייצב והוצא צווי הבאה אשר בוטלו בהמשך לבקשת הנאשם ובא כוחו. לישיבה החמישית ביום 7.11.22 לא התייצב הפעם בשל שילובו בקהילה טיפולית.
3. לדיון ביום 2.1.23 התייצב וכפר באמצעות בא כוחו בעובדות כתב האישום. במעמד זה נקבעו מועדים לשמיעת ראיות בפני וכן מועד לדיון לפי סעיף 144 לחסד"פ.
4. בדיון ביום 20.2.23 מסר הסנגור כפירה מפורטת. בנוסף ביקש הסנגור לדעת האם הוגש כתב אישום נגד המתלוננת בגין האיומים המוזכרים בכתב האישום והאם נחקרה על כך באזהרה וזאת כבסיס לטענת אכיפה בררנית. כן הודיע הסנגור כי הנאשם זוכה בתיק הפלילי שהתנהל בבית המשפט בחדרה ואשר מוזכר בכתב האישום. לגופו של ענין הנאשם כפר באיומים והכחיש שהתקשר למתלוננת והוסיף כי המתלוננת לא התלוננה כלל אלא שוחחה עם עו"ס שהיא זו שהגישה את התלונה ודברי המתלוננת התייחסו לבן זוגה ולא לנאשם. הדיון נדחה על מנת שהמאשימה תוכל לבחון את הטענות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21-11-23270 מדינת ישראל נ' פלסיאן

5. בדיון ביום 27.2.23 נמסר כי המאשימה מבקשת לבחון את עמדתה בתיק. בנוסף הסנגור ביקש לעיין בגיליון הרישום הפלילי של המתלוננת. המאשימה הצהירה כי אין לחובת המתלוננת הרשעות קודמות ואולם הסנגור ביקש לבחון את רשימת התיקים הסגורים ולקיים דיון בענין.
6. ביום 6.3.23 התקיים דיון בבקשה לפי סעיף 74 והוגש לעיוני גיליון רישום פלילי של המתלוננת. התברר כי נגד המתלוננת לא נפתח תיק חקירה בכל הקשור לאיומים שאיימה על בת זוגו של הנאשם. לטענת הסנגור היתה זו המתלוננת שהתקשרה אל הנאשם באותו יום ומאחר וישן ענתה לטלפון בת זוגו. הסנגור הציג חלופת הודעות מצד המתלוננת כלפי אשת הנאשם וביקש להורות על ביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק ואכיפה בירנית. קבעתי כי הטענה שמורה לנאשם לשלב ניהול התיק ואינה מצדיקה כשלעצמה ובשלב זה ביטול כתב האישום.
7. ביום 14.03.23 היתה אמורה להתקיים ישיבת הוכחות ראשונה בתיק לשמיעת עדות המתלוננת. המאשימה הודיעה כי בשל בלבול לא זימנה את המתלוננת מבעוד מועד. ניסיונות שנעשו לזימנה טלפונית לא צלחו וכך גם לא באמצעות הוריה או דרך תחנת המשטרה הסמוכה למקום מגוריה.
8. ביום 19.4.23 נשמעו ארבעה עדי תביעה שהם כלל עדי התביעה למעט המתלוננת. המתלוננת לא התייצבה למתן עדות. המאשימה מסרה שנעשו ניסיונות רבים לאיתורה אך ללא הצלחה. המאשימה ביקשה הזדמנות נוספת לאיתור העדה בטרם תכריז 'אלו עדי'. לפיכך נקבעה ישיבת תזכורת לשם איתור המתלוננת. בישיבה זו (ביום 24.5.23) הודיעה המאשימה כי נערכו ניסיונות רבים לאיתור המתלוננת בכל כתובת בה יכולה היתה להימצא, בכל מספר טלפון שקשור אליה ובשיחות עם בני משפחתה. חרף המאמץ לא אותרה. המאשימה ביקשה שהות קצרה לבחינת עמדתה בתיק.
9. ביום 1.6.23 הודיעה המאשימה כי טרם הצליחה לאתר את המתלוננת ואולם ביקשה שהות נוספת להודיע עמדתה בתיק שכן מתנהל שיח עם הסנגור.
10. ביום 5.6.25 הודיעה המאשימה כי ניסיון שנעשה בין ב"כ הצדדים להגיע להסכמה לא צלח. המאשימה ביקשה לדחות את התיק למספר חודשים כדי לאפשר לה לאתר את המתלוננת.
11. בדיון מיום 6.6.23, שהתקיים במעמד המאשימה בלבד, לא מצאתי להיעתר לבקשת המאשימה לדחיית הדיון במספר חודשים כפי שביקשה והוריתי לצדדים למצות ניסיונות איתור וכן הדברות עד למועד הנדחה.
12. בדיון מיום 13.7.23 הודיעה המאשימה כי לא איתרה את המתלוננת וכי אין הסכמות עם הסנגור ולפיכך בכוונתה לעתור לעיכוב הליכים. הסנגור ביקש להורות על זיכוי הנאשם מאחר והחלה שמיעת ראיות אך בראיות שנשמעו אין כדי להביא להרשעת הנאשם.
13. בחודשים שחלפו מאז אותו מועד לא נמסר על הגשת בקשה לעיכוב הליכים ולא על החלטת היועצת המשפטית לממשלה לעכבם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23270-11-21 מדינת ישראל נ' פלסיאן

דין והכרעה

14. משהוגש הליך פלילי נגד נאשם, יש לאפשר למאשימה להציג ראיותיה, ועל דרך הכלל בית המשפט ייעתר לבקשות דחיה של המאשימה, ככל שזאת עשתה ככל אשר לאל ידה על מנת לזמן את עדיה לדיון, ראו בהקשר זה ע"פ 247/87 מדינת ישראל נ' סאלב בן איסמעיל אלנסאסרה, מא(4) 783 (1987). לצד זאת נפסק כי לבית המשפט סמכות טבועה להורות שלא לדחות דיון בנסיבות המתאימות. בשיקוליו האם לדחות או שלא לדחות את הדיון, על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי והאינטרס של הקורבן מחד גיסא, אל מול זכויות הנאשם ועינוי הדין שנגרם לו מהימשכות ההליכים מאידך גיסא. כן יש להביא בחשבון את חומרת העבירות המיוחסות, את חשיבותו המהותית של העד אותו מבקשת המאשימה להעיד וכן יש ליתן משקל גבוה להימשכות ההליכים. כמו כן יש לשקול את החשיבות שבשמירה על יומנו של בית המשפט, ואת זכותו של הנאשם והחברה כי הדיון בעניינם יתקיים ביעילות ובקצב סביר. ראו בהקשר זה ע"פ (מחוזי חי') 16-01-16055 מדינת ישראל נ' מהראן לובאני (פורסם בנבו, 08.03.2016), ע"פ (מחוזי ת"א) 11-05-38162 מדינת ישראל נ' נבו בן באקו (פורסם בנבו, 21.09.2011), ע"פ (מחוזי ירושלים) 30688/06 מדינת ישראל נ' מלקמו אנד שאו (פורסם בנבו, 11.02.2007).
15. במקרה שלפני ניתנו למאשימה שש הזדמנויות לאיתור המתלוננת ואף הושקעו מאמצים באיתורה אך למרות החודשים שהוקדשו לכך לא ניתן היה לאתרה בכל אמצעי סביר. דומה שלמתלוננת עצמה אין ענין בניהול ההליך. המתלוננת לא הגישה תלונה למשטרה ולא עשתה דבר מצידה כדי לגלות מה עלה בגורל החקירה שבה לקחה חלק. אמנם מדובר בעבירת איומים אולם מכתב האישום עצמו עולות נסיבות שיש בהן להפחית מחומרת הדברים שכן המתלוננת עצמה איימה על בת זוגו של הנאשם עוד לפני האיום הנטען כלפיה. בגין איום זה אף נחקרה באזהרה והדברים מפורטים בכתב האישום.
16. בחלוף חודשים רבים וכאשר אין צפי לאיתור המתלוננת גובר משקלו של העיכוב וגוברת עוצמת הפגיעה בנאשם עקב התמשכות ההליכים. מדובר בכתב אישום שהוגש בשנת 2021 והוא מרחף כל העת מעל ראשו של הנאשם אשר טוען לחפותו ואינו יכול להשלים שמיעת ראיות והצגתן בפני בית המשפט. בחלוף חודשים כה רבים מאז החלו נסיונות איתור המתלוננת גובר האינטרס של הנאשם בסיום ההליך ולא ניתן עוד להותירו תלוי ועומד. המאשימה עצמה אישרה כי מיצתה אפשרויות הידועות לה לאיתור המתלוננת ועל כן אין כל תחזית לאיתורה בעתיד הנראה לעין.
17. בנסיבות המפורטות לעיל שוכנעתי כי הנזק שעלול להיגרם לאינטרס הציבורי כתוצאה מזיכוי הנאשם אינו עולה על הנזק שנגרם לנאשם בעקבות התמשכות ההליך ועל כן אינני נעתרת לבקשת דחייה נוספת בין לצורך איתור המתלוננת ובין לצורך הגשת בקשה לעיכוב הליכים. בפועל אף שחלפו ארבעה חודשים מאז הדיון האחרון, לא הוגשה בקשה ליועצת המשפטית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 23270-11-21 מדינת ישראל נ' פלסיאן

לממשלה ובהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה ספק רב האם בקשה כזו היתה נענית בחיוב בשים לב לנתוני התיק.

18. הראיות שהוצגו אינן מספיקות לשם הרשעת הנאשם ואף לא כדי לחייבו להשיב לאשמה (ואף המדינה לא טענה אחרת). בהודעת הנאשם כפר בחשד שאיים על המתלוננת וכפר בכך שהתקשר אליה (ת/1). גם בעימות שנערך ביניהם כפר בדברים (ת/2). במאמר מוסגר יצוין כי בעימות לא מופיעים דברי האיום הנזכרים בכתב האישום. בין העדים שנשמעו העובדת הסוציאלית שהגישה תלונה למשטרה אולם בכל הנוגע לדברי האיום מדובר בעדות מפי השמועה ולא בראיה לאמיתות תוכן הדברים. למעשה לא הוגשה לתיק כל ראיה הנוגעת לדברי האיום והראיות ככל הנראה מבוססות על עדות המתלוננת בלבד. בלעדי המתלוננת אין בפני ראיות המבססות את האמור בכתב האישום ולפיכך אני מורה על זיכוי הנאשם מן המיוחס לו.

**ככל שהופקד פקדון בתיק ובכפוף להעדר מניעה אחרת על פי דין – יוחזר לנאשם.
מוצגים – לפי שיקול דעת הקצין האחראי על מוצגים בתחנה.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

**המזכירות תעביר לידיעת ב"כ הצדדים והנאשם.
ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים ובהסכמתם שהתקבלה ללשכתו.**

נעה תבור, סגנית נשיא

